

9. Det pensionsberettigede Embedsmænd tilstaaede Dyrctidstillæg behandles ved Pensionsberegning som uvis Indtægt (jfr. Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4, Nr. 3, og af 24de Februar 1858 § 5, Nr. 3), men skal ikke tages i Betragtning med Hensyn til pligtig Enkeforsørgelse. Heller ikke skal Dyrctidstillæget tages i Betragtning ved Bestillingsmænds pligtige Alderdoms- og Enkeforsørgelse.
10. Dypgjørelse af, hvad Embeds- og Bestillingsmænds samlede Indtægt efter Nr. 1 kan ansættes til, saavel som af de dem efter denne Bevilling tilkommende Dyrctidstillæg, bliver, inden nogen Anvisning kan finde Sted, at forelægge Finantsministeren, hvorhos denne bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af denne Bevillings Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortøflningen af vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand kan gjøres til Gjenstand for Rettergang.

2) Underændringsforslag af Udvalgets Mindretal:

„Til Dyrctidstillæg for Finantsaaret 1880—81 — anslaaes... 300,000 Kr.“

udgaar.

Betages dette, udgaar tillige i Post 8., 3de og 4de Linie, Ordet „henholdsvis“ og „1880 og“.

Bonne.

Dresing,
Sekreter.

Fallefen.

H. C. Hansen.

Hæle.

Hauerslev.

Suel.

Kayser,

Formand.

Larsen.

Lerche.

Måsen,

Moltke.

Ordfører.

S. Pedersen.

Bloug.

Schlegel.

Rettelse.

Sp. 1069—70: I næstsidste Linie af Skrivelsen til Conseilspresidenten indsættes efter „Anledning til“ Ordet: „nogen“.